

[Undervisningsministeren.]

i den kraftige udvikling, der har fundet sted på alle andre områder. Jeg skal ikke bebyrde tinget med mange tal, men vil alligevel gerne have lov at nævne et par enkelte. Hvis vi ser på udviklingen for de højere læreanstalter, viser det sig, at der over en 5-årig periode er sket næsten en tredobling af de bevilgede beløb. Hvis vi ser på Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd, viser det sig, at vi nærmer os en firdobling. For statens almindelige videnskabsfond nærmer vi os en tredobling. Det er altså meget store stigninger, der har været tale om. At det ikke er nok, ved alle; og at jeg ikke kan erklære mig tilfreds med denne udvikling, det ved man også. Hvis vi sammenholder atomenergikommissionens tal hermed, ser vi, at de løbende priser kun er steget med 60 pct.; det vil altså sige, at der for visse års vedkommende er tale om en faktisk nedgang i faste priser og for andres tale om lige akkurat balance.

Hvis vi sammenligner, som hr. K. Helveg Petersen også var inde på det, hvad Danmark bruger til atomforskning sammenlignet med, hvad vi bruger til anden forskning, og ser det i forhold til, hvad andre lande på samme måde bruger — tal, der selvfølgelig skal bruges med en vis forsigtighed, fordi man kan lægge det forskelligt an fra land til land — så er Danmark det land i Europa, hvis vi ser væk fra Finland, af de lande, jeg har tal for, der simpelt hen bruger relativt mindst til atomforskning i forhold til forskningen på andre felter.

Vi hører jo ofte om de problemer, Københavns universitet har, og jeg havde nær sagt, hvis det er tilladt at sige det på talerstolen: guderne skal vide, at det har problemer på grund af det kolossale studenterpres, det har. Men jeg vil dog gerne gøre opmærksom på — og det kan måske også på sin vis være nyttigt at nævne det — at hvis vi tager udviklingen bare i de sidste 2 år fra 1965-66 til det finanslovsforlag, der forhåbentlig bliver vedtaget i denne måned, så er der tale om en stigning alene på forskning og højere uddannelse med ca. 199 mill. kr., fra 490 mill. kr. til 690 mill. kr., altså en stigning af denne art på 2 år. Tager vi Københavns universitets udgifter, så er de i de samme 2 år steget med 40 pct. fra 112 mill. kr. til 156 mill. kr.

Jeg understreger igen — det behøver jeg vist ikke at sige her — at det er ikke, fordi jeg mener, det har fået de penge, der gør, at opgaverne kan løses på en rimelig måde, for det har det ikke, men det er dog sådan, at der på andre felter er foregået en ganske stærk stigning i udgifterne, fordi der også har været stigning i behovet, medens Risø udgifter samtidig har ligget på et meget stabilt niveau.

Jeg kan endelig nævne for at gribe det an fra mandskabssiden — for det er jo ikke alene et spørgsmål om penge, det er også et spørgsmål om mandskab, — at hvis vi ser udviklingen i forskertallene i de senere år, så er der stort set tale om en fordobling — det fremgår af forskningsfællesudvalgs beretning, som vi vel skal drøfte ved en anden lejlighed — og tager vi det samme femår for Risø akademisk uddannede personale, så er det ikke udvidet med én mand. Man kan jo altid diskutere, om Risø bruger for mange penge eller for få penge — det har vi været inde på i udvalget, og det kan vi også drøfte fremover — men der er altså ikke tale om, at Risø har foretaget voldsomme udvidelser af den ene eller den anden art.

Jeg skal slutte med disse bemærkninger. Jeg er efter den debat, der har været, taknemlig for den drøftelse, der fandt sted her, for de synspunkter, der blev trukket frem, for den meget stærke fremhæven af naturvidenskabsmændenes synspunkter; dertil kunne have været føjet de synspunkter, som også Industrirådet gav udtryk for i en offentlig udtalelse fra omtrent samme tidspunkt. Jeg tror, det er rigtigt, som der er givet udtryk for fra mange sider, at Risø nu virkelig får arbejdsro, og alle vi, der kender Risø, ved, at man ikke på Risø vil misforstå „arbejdsro“ og sætte det lig stagnation.

Det er en vældig udvikling, der skal følges med i, både videnskabeligt og teknisk. Det har man gjort hidtil, det vil man også fortsat gøre, men jeg tror, det er meget afgørende, som man også sagde det i industrifolkenes henvendelse til os, at der nu bliver givet mulighed for, at forsøgsstationens ledelse i det rette arbejdsklima kan tilrettelægge de kommende års virksomhed. Nu får vi altså i løbet af meget kort tid den femårsplan, som er blevet udarbejdet for-